

materiale, at der skal gives nogen Erstatning for den Stæde, Ejendommen maatte lide. — Det, der nu i denne Sag har været Tale om fra Generaldirektørens Side, har jo været en Begæring, som han altsaa har fremsat over for Ekspropriationskommissionen, om at faa et Terrain af Vestre Kirkegaard til midlertidigt Brug for deraf at tage, hvad der kaldes Vejmateriale. Vestre Kirkegaard er en ny Kirkegaard, som er indrettet paa et smukt Sted ude ved Balby, og som i sin Helhed — ogsaa for det Terrains Vedkommende, som her er Tale om — var indhegnet, planeret, lavet til Kirkegaard, kloakeret, drænet, der var til Dels lagt Veje og til Dels beplantet; kort sagt, det var et Terrain, som Kjøbenhavns Kommune med stor Omhu havde søgt at indrette til en smuk og passende Kirkegaard med en meget god Beliggenhed. Paa dette Terrain er det nu, at Jærnbanevæsenet har ment, at det passende kunde tage, ikke Vejmateriale, men Fyld, som skulde føres ud i Kallebodstrand for at danne Basis for den ny Godsbanegaard, og man har ment, at man paa ingen Maade kunde nøjes med mindre end $7\frac{2}{10}$ Td. Land eller 100,600 □ Alen. Det skulde være, som det hedder, en „Sideudgravning“, og det toges paa Konto af, at det skulde være Vejmateriale. Denne Sideudgravning skulde gaa ikke mindre end 32 Fod eller 16 Alen i Dybden, saaledes at jeg har udregnet, at den Fyldmængde, der skulde borttages fra Kirkegaarden, naar man multiplicerer Arealet med disse 16 Alen, bliver over 1,600,000 Kubikalen eller circa 180,000 Kubikfavnne Fyld. Det er det, man vilde kaste ud i Kallebodstrand, og det hele skulde ske paa den Konto, at man skulde have det fornødne Vejmateriale, og at man ikke kunde finde det paa andet Sted uden netop ved at ødelægge denne Kirkegaard. Jeg offer fuldstændig fra, at det oven i Købet er indviet Jord. Saa vidt jeg ved, har Kjøbenhavns Magistrat haft en Provst eller i alt Fald en Præst til at indvie Jorden til Kirkegaard, men heller ikke det kunde naturligvis afholde Jærnbanevæsenet fra at kaste sine lærlighedsfulde Dine paa dette smukke Terrain for at smide det ud i Kallebodstrand. Derimod maa det siges til Jærnbanevæsenets Ros, at der var dog heldigvis ingen døde begravede, det vilde ikke komme til at grave nogen død op ved denne Beslighed, hvilket jo i og for sig er en temmelig ligegyldig Omstændighed, thi kan der eksproprieres fra en Kirkegaard, maa man vel ogsaa kunne tage de dodes Knogler og kaste dem ud i Kallebodstrand tillige med anden Fyld. Man skulde nødvendigvis have disse $7\frac{1}{2}$ Td. Land, mindre

kunde man ikke nøjes med, og andetsteds kunde det ikke faas. Jeg skal senere komme til at berette, at, da man indgik Forlig, var 3 Tdr. Land tilstrækkelig, idet man har fundet Fyld andetsteds, og man har betalt saa høj en Pris for disse 3 Tdr. Land, at man vist nok kunde faa mange Gange 3 Tdr. Land for samme Pris paa andre og passende Steder.

Sagen begynder med, at der udstedes Bekendtgørelse om, hvad Generaldirektør Tegner ønsker at kunne ekspropriere, og det foranlediger Begravelsesvæsenet til at rette en Skrivelse til Statsbanerne af 18de Juni, i hvilken det gør gældende, at Terrainet efter en saadan Udgravning vil være absolut utjenligt til Begravelse, at det er den smukkeste beliggende Del af Kirkegaarden, det mest værdifulde Parti af den, og at det vil medføre ganske usforholdsmæssige Ulemper for Kirkegaarden, naar det saaledes skal afstaa. Skrivelsen ender med, at Begravelsesvæsenet tager det Forbehold, at modsætte sig denne Foranstaltning med alle lovlige Midler. Naar, det tages der nu imidlertid ikke noget Hensyn til. Der bliver berammet Møder af Kommissionen, Besigtigelsesmøde og Ekspropriationsmøde til den 27de Juni. Den 27de Juni holdtes der saa først Besigtigelse, hvor man blev enig om, hvor Vinten skulde løbe. Hvad der passerede, har ikke nogen Interesse for denne Sag, det har maaske mere Interesse i andre Retninger. Det var kun et ganske kort Møde, men samme Dag, den 27de Juni, gik man til det egentlige Ekspropriationsmøde, hvor Kommissionen var til Stede, og hvor der blandt andre paa Begravelsesvæsenets Vegne mødte en Sagsførerfuldmægtig hos Højesteretsfagfører Liebe og Justitsraad Abrahams som Sekretær ved Begravelsesselfabet. Vedkommende Sagsfører fremlagde saa en udførlig motiveret Protest mod den tilstguede Ekspropriation af dette Terrain, og jeg skal tillade mig i Korthed at fremhæve de Grunde, hvorpaa denne Protest var støttet, thi det er i Virkeligheden det samme, som senere kom frem lige over for Kongens Foged, og som overhøvede denne Embedsmand om, at Indsigelserne vare berettigede og vare af den Bestaendighed, at de kunde være Genstand for Domstolens Afgørelse. — Protesten kom allerede frem ved Ekspropriationsmødet den 27de Juni. Den første Indsigelse i den omtalte Protest hentes fra, at man ikke kan kalde dette en Ekspropriation til midlertidigt Brug, idet man i Virkeligheden gør hele Objektet, disse $7\frac{1}{2}$ Tønde Land, som man ikke vil ekspropriere til Ejendom, men vel vil have til midlertidigt Brug, fuldstændig